

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. H.**, zastoupené JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praze 5, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19.11.2015, ve věci invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **JUDr. Milana Ostřížka** se určuje částkou **3.900,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :**I.**

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

[2] Žalobkyně v zákonné lhůtě podala u zdejšího soudu žalobu, ve které vyslovila nesouhlas s napadeným rozhodnutím a zpochybnila objektivnost posouzení posudkovými orgány. Nesouhlasila jednak s datem vzniku invalidity, neboť měla za to, že jí tato vznikla již ode dne 26.5.2012, kdy došlo k úrazu nohy a dále nesouhlasila se stanovením invalidity prvního stupně, dle jejího názoru jí náleží vyšší stupeň vzhledem k současnému zdravotnímu stavu. Navrhla zrušit napadené rozhodnutí a uložit žalované znovu o žádosti rozhodnout a uložit jí povinnost zaplacení nákladů řízení.

[3] Žalovaná k žalobě ve svém písemném vyjádření ze dne 8.1.2016 popřela oprávněnost žaloby, zdůraznila, že ve věci se jedná o odborné posouzení zdravotního stavu, a proto při rozhodování vycházela z posudků lékaře okresní správy sociálního zabezpečení a dalšího z námitkového řízení. Navrhla vyžádání posudku u posudkové komise MPSV.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí ze dne 10.9.2015 č.j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že přiznala účastnici řízení od 22.7.2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 10.8.2015 je účastnice řízení od 22.7.2015 invalidní pro invaliditu prvního stupně. Dle uvedeného posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %.

[5] Žalobkyně dne 22.12.2015 požádala o osvobození od soudních poplatků. Soud o této žádosti nerozhodl, neboť řízení je osvobozeno ze zákona (§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb.). Dne 25.7.2016 žalobkyně požádala o ustanovení advokáta. Soud usnesením ze dne 17.8.2016 č.j. 20Ad 71/2015-47 výrokem I. přiznal osvobození od soudních poplatků a výrokem II. ustanovil zástupce z řad advokátů JUDr. Milana Ostřížka.

II.

[6] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobkyně opakovaně žádala o invalidní důchod, naposledy dne 8.7.2015 „od vzniku nároku“. K této žádosti byla posudkově hodnocena lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Novém Jičíně dne 10.8.2015 se závěrem, že je invalidní prvního stupně ode dne 22.7.2015 s posouzením dle kap. V, pol. 5, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti celkem o 35 %. Žalovaná rozhodnutím ze dne 10.9.2015 přiznala od 22.7.2015 podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen zdp) invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4.891,- Kč měsíčně. V námitkách ze dne 21.9.2015 žadatelka nesouhlasí s datem vzniku invalidity a prvním

stupněm. Požadovala přiznání důchodu ode dne 26.5.2012. V námitkovém řízení byl znovu zdravotní stav posuzován lékařem žalované dne 4.11.2015 shodně s lékařem OSSZ, kdy pokles pracovní schopnosti byl hodnocen dle kap. V, pol. 5 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v míře 20 % a zvýšeno o dalších 10 % ve smyslu § 3 cit. vyhlášky, na celkových 35 %. Za rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena smíšená úzkostně depresivní porucha částečně stabilizovaná léčbou, postižení funkčně středně těžké.

[7] Z posudků posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dnů 6.5.2016, 29.6.2016 a 28.4.2017, které byly vypracovány k žádosti soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu u osobnosti s pithiatickými rysy, o stav po komplikované trojnásobné luxační zlomenině levého hlezna v květnu 2012 léčené osteosyntézou, extrakcí kovového materiálu září 2012, s rozvojem poúrazové artrózy a omezením hybnosti v hlezně, stav po artroskopii levého hlezna v dubnu 2014, stav po zlomenině pravého zápěstí v květnu 2011 zhojené s lehkým omezením hybnosti, artrózu základního kloubu palce pravé ruky II. stupně, artrózu kyčlí I. stupně, stav po artroskopii pravého kolene s plastikou předního zkříženého vazů v lednu 2005, vertebrogenní algický syndrom krční páteře a bederní páteře bez kořenové symptomatologie, opakované infekty močových cest v anamnéze. Byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu napadeného rozhodnutí, dominantním postižením je postižení, které je v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. uvedeno v kapitole V, položce 5. Jedná se o postižení lehké až střední, neurastenické prožívání s občasnými úzkostnými stavy, je dlouhodobé, není žádný organický korelát, nelze konstatovat značně ztíženou úroveň sociálního fungování ani značné omezení některých denních aktivit, bydlí sama. Při hodnocení postižení v položce 5b, v rámci uvedeného rozmezí 15-20 % hodnotí posudková komise horní hranici, kterou pro ortopedické potíže po trimalleolární zlomenině levého hlezna navyšuje o 10 % na celkových 30 %. Pracovně je omezena hlavně pro těžší psychickou zátěž, práci konanou trvale ve stoje, je schopna využít získané kvalifikace a praxe. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Subjektivně udávané psych. potíže jsou také projevy osobnosti s pithiatickými rysy, obj. dle odborných nálezů a propouštěcích zpráv dochází vždy k rychlé úpravě uváděných subjektivních potíží, je plně orientovaná, komunikuje bez omezení, myšlení je kohrentní, bez bludů, vždy má náhled nad situací, je depresivní prožívání, které však vyplývá z osobních konfliktů. Pokud se jedná o ortopedické nálezy, lze souhlasit s tím, že funkční postižení z hlediska ortopedického nemůže při procentuálním hodnocení dosáhnout žádného stupně invalidity. Při hodnocení 13.1.2015 bylo toto postižení hodnoceno v kapitole XV., oddíl B, položka XI, hodnocení horní hranici uvedeného rozmezí, které bylo provedeno, je však vzhledem k lehkému funkčnímu postižení výrazně nadhodnocené, v kapitole XI je uvedeno omezení pohybu v hlezeném kloubu až ztuhnutí a zde je stanoveno rozmezí 10 - 20 %, omezení hybnosti u posuzované je lehké a mělo být hodnoceno dolní hranicí 10 %, při zhodnocení psychické složky mohlo být použito zhodnocení horní hranicí, tj. 20 %. Vzhledem k obsahu lékařských zpráv je zřejmé, že nikdy nemohlo jít pro stav po úraze – trimalleolární zlomenině z 5/2012 o žádný stupeň invalidity.

[8] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku hodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 35 %, tedy že se jedná o invaliditu prvního stupně, avšak posudkem posudkové komise MPSV bylo prokázáno jiné zjištění.

III.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a následně dva doplňující posudky. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala všechny posudky v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména nálezů psychiatrických a psychologických, ortopedických, neurologických a dalších. Komise na základě odborných lékařských nálezů z období před datem vydání napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně je 30 %, tedy, že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu alespoň I. stupně. Posudková komise zaujala jednoznačný závěr, že zdravotní stav je objektivně zdokumentován a odpovídá posudkově kapitole V, položce 5 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. neboť psychické potíže jsou ve zdravotním stavu dominantní. Komise zvolila písmeno b), neboť se jedná o lehké až střední neurastenické prožívání s občasnými úzkostnými stavy, je dlouhodobé, není žádný organický korelát, nelze konstatovat značně ztíženou úroveň sociálního fungování, ani značné omezení některých denních aktivit, bydlí sama. Z nabízeného rozmezí 15 - 20 % komise stanovila horní hranici. Posudková komise oproti lékaři OSSZ i lékaře žalované v námitkovém řízení dospěla k jinému závěru a nepotvrdila závěr, že se jedná o invaliditu prvního stupně. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Na tomto místě soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena, měla k dispozici odborné lékařské nálezy; soud nemá důvod zpochybňovat erudici posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala.

[11] Soud s ohledem na výše uvedené nezpochybnil, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti, avšak v míře, která nezakládá ani invaliditu prvního stupně. Při určování míry poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních

vyšetření, nikoliv ze subjektivních stesků posuzované osoby.

[12] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity alespoň prvního stupně je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35 %, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, není možno žalobkyni považovat za invalidní i přes zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobkyně se žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu vyššího stupně v závislosti na posouzení invalidity vyššího stupně a posunutí data vzniku invalidity k 26.5.2012. Provedenými důkazy nebyla prokázána důvodnost žaloby, proto soud bez ohledu na závěr posudku posudkové komise, že žalobkyně invalidní vůbec není, žalobu zamítl. Při přezkoumávání napadeného rozhodnutí soud vycházel z ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), tzn. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního soudu a v rozsahu žalobních bodů.

[13] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb., v platném znění).

[14] Pokud se týká odměny ustanovenému zástupci žalobkyně, advokát vyúčtoval tři úkony právní služby, a to převzetí věci a účast u dvou jednání ve dnech 2.11.2016 a 31.5.2017. Odměna byla v požadované výši přiznána: tři úkony právní služby á 1.000,- Kč dle § 11 odst. 1 bod b) a g) ve spojení s ust. § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1966 Sb., tj. 3 x 1.000,- Kč plus třikrát paušální částka dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky á 300,- Kč, tj. celkem 3.900,- Kč. Částka 3.900,- Kč bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[15] Výrok IV. rozsudku je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s., dle kterého hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování v případě, že zástupce je ustanoven soudem, platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31. května 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně